

Nederlandse tekst (artikel 63 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 53.929 van 21 juni 1995

A. 57.176/VI-11.768

In zake : **RORIF** Jules,
rue Germinal 54
4460 Grâce-Hollogne,

tegen :

DE POST.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 28 maart 1994 ingediende verzoekschrift, waarbij Jules RORIF de nietigverklaring vordert van :

1. de beslissing van 31 januari 1994, waarbij de bestuurder-directeur van het personeel van De Post zijn functie van hulpmacht-postman op 28 februari 1994 een einde doet nemen;
2. de stilzwijgende weigering om hem tot postman te benoemen;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van mevrouw DAGNELIE, eerste auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 18 november 1994, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 11 mei 1995, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 14 juni 1995;

Gehoord het verslag van de heer CLOSSET, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. DETRY, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van de heer VANDESCOTTE, inspecteur, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer HERBIGNAT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker op 13 juli 1992 met ingang van 15 oktober 1991 benoemd is tot hulpkracht-postman; dat hij herhaaldelijk afwezig is geweest wegens ongeval of ziekte; dat hij per 19 december 1993 op non-activiteit wegens ziekte is gesteld; dat de directeur-generaal van de dienst personeel van De Post hem op 30 december 1993 eraan herinnerd heeft dat krachtens de artikelen 24 en 37 van het koninklijk besluit van 17 maart 1971 houdende statuut van de hulpkrachten bij het bestuur der Posterijen, aan zijn

functie een einde kon worden gemaakt en hem gevraagd heeft hem binnen vijftien dagen te laten weten of hij in staat was zijn dienst op normale en regelmatige wijze te vervullen; dat de directeur-generaal diezelfde dag eerstaanwezend postontvanger A van kantoor Luik 1 ingelicht heeft over de rechtstoestand van verzoeker en hem verzocht heeft hem, zonder het medisch geheim te schenden, mede te delen of de aard van de handicap kon samengaan met de taken van verzoeker en hem zijn advies over de wijze van dienen van verzoeker mede te delen; dat eerstaanwezend postontvanger A geantwoord heeft dat verzoeker beschouwd werd als "een goede kracht", maar een zwakke gezondheid had, dat "De Post zich niet (kon) veroorloven het risico te lopen jarenlang iemand tewerk te stellen die aldoor niet op zijn dienst zou zijn" en dat naar zijn mening aan zijn functie een einde diende te worden gemaakt; dat dit advies op 11 januari 1994 goedgekeurd is door de gewestelijke directie van Luik; dat verzoeker op 6 januari 1994 geantwoord had op de brief van 30 december 1993 van de directeur-generaal, met de melding dat hij zijn dienst wou hervatten, wat hij op 17 januari ook heeft gedaan; dat de bestuurder-personeelsdirecteur op 31 januari 1994 de bestreden beslissing heeft genomen, waarbij bij het verstrijken van 28 februari aan verzoekers functie een einde wordt gemaakt en waarin vermeld wordt dat hem een opzeggingsvergoeding van drie maanden zal worden betaald; dat verzoeker daarin de stilzwijgende weigering ziet om hem tot postman te benoemen, wat het tweede onderwerp van het beroep is;

Overwegende dat verzoeker twee middelen aanvoert die samen dienen te worden onderzocht, het eerste ontleend aan de "schending van het beginsel van behoorlijk bestuur, (en aan de) ontstentenis van juridische en reglementaire grondslag van de bestreden handeling", en het tweede ontleend aan de "schending van

artikel 138, § 1, van het administratief statuut van de postambtenaren, aangenomen op 13 december 1993 en in werking getreden op 1 januari 1994"; dat hij uiteenzet dat "de bestreden handelingen gesteld zijn op basis van de bepalingen van het koninklijk besluit van 17 maart 1971 (...), terwijl die bepalingen, krachtens artikel 138, § 1, van het administratief statuut van de postambtenaren niet meer (op hem) konden worden toegepast (...), zulks sedert 1 januari 1994"; dat hij betoogt dat hij krachtens voornoemd artikel 138, § 1, op 1 januari 1994 tot postman was benoemd en dat de beslissing om hem te ontslaan en de daaruit volgende weigering om hem met die benoeming te begunstigen dan ook die bepaling schenden;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat artikel 144 van het nieuwe administratief statuut van 13 december 1993 bepaalt dat de procedures van definitieve ambtsneerlegging aangevat vóór de inwerkingtreding van dat statuut voortgezet worden volgens de vóór die datum toepasselijke rechtspositionele bepalingen, zodat de bestreden beslissing, die volgt op een procedure die op 30 december 1993 aangevat is, in casu terecht genomen is op basis van artikel 37, § 2, van het koninklijk besluit van 17 maart 1971, dat van toepassing is op de definitieve ambtsneerlegging van hulpkrachten;

Overwegende dat verzoeker antwoordt dat de brief van 30 december 1993 niets meer was dan een verzoek om inlichtingen;

Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie betoogt dat artikel 138, § 1, van het nieuwe statuut niet van toepassing was omdat de procedure wel degelijk op 30 december 1993 was aangevat en omdat voornoemd artikel 138, § 1, op zich niet

volstond om verzoeker op 1 januari 1994 tot postman te benoemen, aangezien hij krachtens artikel 18 van hetzelfde statuut de eed diende af te leggen na door de bevoegde overheid in de vereiste vorm te zijn benoemd;

Overwegende dat naar luid van artikel 138, § 1, van het nieuwe statuut van 13 december 1993, dat op 1 januari 1994 in werking is getreden, "de hulpkrachten ... geacht (worden) tot ambtenaar te zijn benoemd op de datum waarop het statuut in voege treedt (en) hun ranginneming ... op die datum (begint) in de graad die overeenstemt met hun ambt"; dat deze bepaling geenszins vereiste dat ten aanzien van verzoeker een akte van benoeming tot postman aangegaan was; dat hij op 1 januari 1994 van rechtswege die benoeming heeft gekregen; dat de bestreden beslissing en de argumentatie van de verwerende partij aantonen dat de verwerende partij, door hem nog altijd als hulpkracht te beschouwen en door aan zijn functie in die hoedanigheid een einde te maken, hem niet in aanmerking heeft willen laten komen voor die benoeming; dat het tweede middel gegrond is voor zover het een reden oplevert voor de nietigverklaring van die weigering, die het tweede onderwerp van het beroep is;

Overwegende dat, wat de beslissing van 31 januari 1994 betreft, het eerste onderwerp van het beroep, artikel 144 van het nieuwe statuut bepaalt dat "de procedures van definitieve ambtsneerlegging aangevat voor de datum van het in voege treden van dit statuut worden voortgezet volgens de statutaire bepalingen die vóór die datum van toepassing waren";

Overwegende dat de verwerende partij vóór 1 januari 1994 de procedure heeft aangevat voor de definitieve ambtsneerlegging van verzoeker, die voor de hulpkrachten georganiseerd was door de artikelen 24,

vijfde lid, en 37, § 2, van het koninklijk besluit van 17 maart 1971; dat zij verzoeker immers overeenkomstig die bepalingen op 19 december 1993 op non-activiteit heeft gesteld, hem op 30 december 1993 heeft medegedeeld dat er aan zijn functie een einde kon worden gemaakt en daartoe inlichtingen en adviezen heeft ingewonnen; dat verzoeker krachtens artikel 138 van de overgangsbepalingen van het nieuwe statuut geacht wordt op 1 januari 1994 postman te zijn geworden; dat zijn situatie sedert die datum geregeld wordt door uitdrukkelijke bepalingen van het nieuwe statuut die op de postambtenaren van toepassing zijn; dat de ten aanzien van verzoeker te nemen beslissing alleen op basis van die laatste bepalingen kon worden genomen; dat het voornoemde artikel 144, dat alleen een procedureregel is, in geen enkele afwijking daarvan voorziet; dat de middelen gegrond zijn;

Overwegende dat er geen grond is om de overige middelen van het verzoekschrift, die verzoeker overigens als "subsidiair" bestempelt, te onderzoeken,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd worden :

1. de beslissing van 31 januari 1994, waarbij de bestuurder-directeur van het personeel van De Post bij het verstrijken van 28 februari 1994 de functie van Jules RORIF als "hulpkracht-postman" een einde doet nemen en waarin vermeld wordt dat hem een vergoeding gelijk aan de opzeggingstermijn van drie maanden zal worden betaald, zonder aftrek van de

door hem sedert het begin van zijn
arbeidsongeschiktheid ontvangen bezoldigingen;

2. de weigering om per 1 januari 1994 de benoeming van
Jules RORIF tot postman te erkennen, die hem vanaf
die datum wordt verleend door artikel 138, § 1, van
het administratief statuut van de postambtenaren,
goedgekeurd op 13 december 1993 door de raad van
bestuur van De Post.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten
laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare
terechtzing van de VIe kamer, op eenentwintig juni
1900 vijffennegentig door :

de HH. CLOSSET, kamervoorzitter,
LEROY, staatsraad,
HANSE, staatsraad.
Mw. MALCORPS, griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M. -Chr. MALCORPS.

Ch. -L. CLOSSET.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.